

Sygn. akt II K 675/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Marta Przybylska

Protokolant : sekr. sąd. Ilona Pilarczyk

w obecności oskarżyciela z (...) Skarbowego w P. T. W.

po rozpoznaniu w dniach 5 czerwca 2018r. i 18 czerwca 2018 r.

sprawy:

1. **W. K.**

syna S. i Z. z domu J.

ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

I. prowadząc działalność gospodarczą pod nazwa P.P.H.U - (...) W. K. z siedzibą (...), (...)-(...) P. urządził w okresie od dnia 26.08.2016r. do dnia 23.09.2016r. w kontenerze znajdującym się na terenie działki nr (...) Z. Cukrownia, gry na 3 nie zarejestrowanych przez Naczelnika U. Celnego automatach do gier o nazwie: (...) + bez numeru, H. S. P. bez numeru oraz B. H. bez numeru czyniąc to bez wymaganych prawem koncesji lub zezwolenia po za kasynem gry tj. wbrew przepisom art. 6 ust 1, art. 14 ust 1 oraz 23a ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (t. j. Dz. U. 2016.471 ze zm.)

tj. przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks

2. **P. D. (1)**

syna R. i I. z domu R.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

II. w okresie od dnia 26.08.2016r. do dnia 23.09.2016r. prowadził w kontenerze znajdującym się na terenie działki nr (...) Z. Cukrownia, gry na 3 niezarejestrowanych przez Naczelnika Urzędu Celnego automatach do gier o nazwie: (...) + bez numeru, H. S. P. bez numeru oraz B. H. bez numeru czyniąc to bez wymaganych prawem koncesji lub zezwolenia po za kasynem gry tj. wbrew przepisom art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 oraz 23a ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (t. j. Dz. U. 2016.471 ze zm.)

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks

1. oskarżonego **W. K.** uznaje za winnego tego, że w okresie od dnia 26.08.2016r. do dnia 23.09.2016r. prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U - (...) W. K. z siedzibą (...), (...)-(...) P. urządził i prowadził wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. z 2009r., Nr 201, poz. 1540 z późn. zm.) bez

wymaganej koncesji lub zezwolenia na działalność w zakresie organizowania gier hazardowych oraz poza kasynem gry poprzez ustawienie i udostępnienie do publicznego korzystania w kontenerze znajdującym się na terenie działki nr (...) Z. Cukrownia, gry na 3 nie zarejestrowanych przez Naczelnika U. Celnego automatach do gier o nazwie: (...) + bez numeru, H. S. P. bez numeru oraz B. H. tj. czynu wypełniającego dyspozycję art. 107 § 1 kks w zw. z art. 6 ust 1 i 14 ust 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych i za to na podstawie art. 107 § 1 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 80 (osiemdziesiąt) złotych,

2. na podstawie art. 34 § 1 i 2 kks orzeka wobec oskarżonego W. K. zakaz prowadzenia działalności gospodarczej związanej z urządzaniem i prowadzeniem gier hazardowych na okres 2 (dwóch) lat;

3. oskarżonego **P. D. (1)** uznaje za winnego tego, że w okresie od dnia 26.08.2016r. do dnia 23.09.2016r. pomagał W. K. w prowadzeniu wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. z 2009r., Nr 201, poz. 1540 z późn. zm.) bez wymaganej koncesji lub zezwolenia na działalność w zakresie organizowania gier hazardowych oraz poza kasynem gry poprzez udostępnienie do publicznego korzystania w kontenerze znajdującym się na terenie działki nr (...) Z. Cukrownia, gry na 3 nie zarejestrowanych przez Naczelnika U. Celnego automatach do gier o nazwie: (...) + bez numeru, H. S. P. bez numeru oraz B. H. tj. czynu wypełniającego dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 6 ust 1 i 14 ust 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych i za to na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 20 § 2 kks i art. 107 § 1 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 10 (dziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 80 (osiemdziesiąt) złotych,

4. na podstawie art. 30 § 5 kks orzeka przepadek od oskarżonego W. K. na rzecz Skarbu Państwa przez zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci trzech automatów do gier o nazwie G. (...) + bez numerów, B. H. bez numerów, H. S. P. bez numerów przechowywanych w magazynie depozytowym (...) Skarbowego w P. Delegatura w K. zaewidencjonowanych pod poz. D (...);

5. na podstawie art. 30 § 5 kks orzeka przepadek od oskarżonego W. K. na rzecz Skarbu Państwa środków pieniężnych zabezpieczonych w automatach (...) + bez numerów, B. H. bez numerów, H. S. P. bez numerów w łącznej kwocie (...) (tysiąc sześćdziesiąt pięć) złotych;

6. na podstawie art. 29 pkt 2 kks orzeka przepadek od oskarżonego W. K. na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych stanowiących załącznik do akt w postaci rejestratora monitoringu (...) numer seryjny S/N3: (...) (poprzez wydanie właściwemu urzędowi skarbowemu) oraz 41 (czterdziestu jeden) sztuk płyt B. R. (poprzez pozostawienie w aktach sprawy) ;

7. zasądza od oskarżonych W. K. kwoty 614,99 (sześćset czternaście 99/100) złotych i P. D. (1) kwoty 454,99 (czterysta pięćdziesiąt cztery 99/100) złote na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu kosztów sądowych.

SSR Marta Przybylska

II K 675/17

UZASADNIENIE

Oskarżony W. K. ma 60 lat. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu technik mechanizacji rolnictwa. Rozwiedziony, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Prowadzi własną działalność gospodarczą o nazwie P.P.H.U - (...) W. K. z siedzibą (...), (...)-(...) P. z miesięcznym dochodem 3.000 zł. Oskarżony w chwili popełnienia czynu nie był karany.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 270, dane o karalności k. 240, odpisy wyroków k.279 - 295)

Oskarżony P. D. (1) ma 31 lat. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu murarz technik budownictwa. Kawaler, ma na swoim utrzymaniu 1 dziecko. Prowadzi własną działalność gospodarczą z miesięcznym dochodem 2000 zł. Oskarżony nie był uprzednio karany.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 270v - 271, dane o karalności k. 239)

W ramach prowadzonej działalności W. K. zawarł z R. S. w dniu 26 sierpnia 2016 r. umowę najmu działki nr (...) o powierzchni 15 m² położonej w Z. Cukrowni. Przedmiot najmu miał służyć jako teren usługowy na którym najemca miał prowadzić działalność gospodarczą. Umowa została zawarta na czas nieokreślony z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 300 złotych. Na działce stanowiącej przedmiot umowy W. K. postawił kontener , a w nim umieścił automaty do gier o nazwie: (...) + bez numeru, H. S. P. bez numeru oraz B. H. bez numeru. P. D. (2) na prośbę W. K. kilka razy pojechał na teren przedmiotowej działki i sprawdzał, czy wszystko jest w porządku. Sprawdzał czy automaty działają poprawnie, uzupełniał środki pieniężne.

Po kontroli przeprowadzonej przez Urząd Celny w K. w dniu 23 września 2016r. w/w automaty do gier zostały zatrzymane wraz ze znajdującymi się w nich środkami pieniężnymi na kwotę 1065 zł. Kontener został zdemontowany w październiku 2016 r. R. S. z tytułu umowy najmu otrzymał od W. K. kwotę 300 złotych w gotówce.

(dowód : eksperyment procesowy k. 2 – 6, pokwitowanie k. 7, protokół oględzin k. 10 – 11, materiał pogładowy k. 12 – 19, postanowienie o zatwierdzeniu zatrzymania rzeczy k. 24- 26, kopia aktu notarialnego k. 69 – 71, kopia umowy najmu k. 73 – 75, sprawozdanie z badań k. 84 – 85, dane (...) k. 89 – 98, materiał pogładowy k. 100 – 189, pokwitowanie k. 191 – 194, zeznania świadka R. S. k.271)

Przedmiotowe automaty są klasycznymi automatami symulującymi gry na klasycznych automatach bębnowych oraz gry karciane i kasynowe. Automaty nie posiadają licznika czasu pozostałego do wykorzystania. Środki uzyskiwane w wyniku wygranych są dodawane do posiadanych środków i mogą być wykorzystane do prowadzenia kolejnych gier. Gra na w/w automatach ma charakter losowy, końcowy układ symboli na bębnach nie zależy od zręczności gracza. Gry na w/w automatach mają charakter komercyjny, prowadzone są za środki pieniężne, którymi zasilono automat. W/w automaty wyczerpują definicje automatów do gier z ustawy w dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych.

(dowód : eksperyment procesowy k. 2 – 6, pokwitowanie k. 7, materiał pogładowy k. 12 – 19, postanowienie o zatwierdzeniu zatrzymania rzeczy k. 24- 26, opinia biegłego k. 56 - 64 sprawozdanie z badań k. 84 – 85, materiał pogładowy k. 100 – 189,)

W trakcie postępowania przygotowawczego oskarżeni nie przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów i odmówili składania wyjaśnień. W. K. na rozprawie przed sądem wskazał, iż istniały wówczas wątpliwości co do interpretacji przepisów ustawy o grach hazardowych i on działał w przeświadczeniu, że prowadzona przez niego działalność jest zgodna z prawem. P. D. (1) wskazał, iż jedynie pomagał W. K.. Wyjaśnił, iż był kilka razy na przedmiotowej działce i na prośbę współoskarżonego sprawdzał, czy wszystko jest w porządku. Podkreślił, iż nie uzyskiwał w tym zakresie żadnych środków pieniężnych za wykonywane czynności.

Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonych nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym w toku postępowania materiale dowodowym i zdaniem Sądu stanowią linię obrony przyjętą przez oskarżonych. Przedstawiona przez oskarżonych wersja wydarzeń jest najbardziej korzystna z punktu widzenia ich obrony, jednakże pozostaje ona w sprzeczności z obiektywnie ustalonymi w oparciu o przeprowadzone dowody faktami, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego. Nie sposób przypisać wiarygodności tym wyjaśnieniom albowiem pozostają one w sprzeczności z zeznaniami świadka R. S. oraz rzeczowym materiałem dowodowym które potwierdziły, iż w przedmiotowym kontenerze były zainstalowane automaty do gier, które były udostępniane do publicznego korzystania. Z opinii biegłego oraz m.in. protokołów oględzin jednoznacznie wynika, iż punkty uzyskiwane w wyniku wygranych na przedmiotowych automatach były dodawane do posiadanych punktów i mogły być wykorzystane do prowadzenia kolejnych gier, wydłużając rzeczywisty czas gry w ramach wykupionego czasu. Gra na automacie miała charakter losowy, końcowy układ symboli na bębnach nie zależał od zręczności gracza. Gry na w/w automatach miały charakter komercyjny, prowadzone były za środki pieniężne, którymi zasilono automat.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania R. S., który wskazał, że wynajął przedmiotową działkę W. K. i widział jaka działalność jest tam prowadzona. Zaprzeczył jakoby widział na przedmiotowej działce P. D. (1). Sąd uznał zeznania złożone przez w/w świadka na rozprawie oraz w postępowaniu przygotowawczym za wiarygodne i zgodne z rzeczywistym stanem faktycznym. Zeznania te nie były wymuszane i stanowiły swobodną oraz wyczerpującą relację świadka co do sposobu urządzania i prowadzenia przez W. K. gier na automatach.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty znajdujące się w aktach sprawy. Zostały one wystawione przez uprawnione do tego organy i odzwierciedlają one sposób działania oskarżonych. Wiarygodność dokumentów stanowiących rzeczowy materiał dowodowy nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd zważył, co następuje :

Treść art. 107 § 1 k.k.s. penalizująca urządzanie gry na automacie wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia, podobnie jak szereg innych przepisów Kodeksu karnego skarbowego, ma charakter blankietowy. Oznacza to, że konkretyzacji znamion opisujących czynność sprawczą należy poszukiwać w innych ustawach szczególnych.

Zgodnie z art. 2§2 kks jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. W przedmiotowym postępowaniu należało zastosować ustawy obowiązujące w chwili popełnienia przez oskarżonych czynów albowiem są dla nich względniejsze.

Zgodnie z art. 2 ust 3,4 i 5 ustawy z dnia 9 listopada 2009 r. o grach hazardowych grami na automatach są gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych, o wygrane pieniężne lub rzeczowe, w których gra zawiera element losowości. Wygraną rzeczową w grach na automatach jest również wygrana polegająca na możliwości przedłużania gry bez konieczności wpłaty stawki za udział w grze, a także możliwość rozpoczęcia nowej gry przez wykorzystanie wygranej rzeczowej uzyskanej w poprzedniej grze. Grami na automatach są także gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych, organizowane w celach komercyjnych, w których grający nie ma możliwości uzyskania wygranej pieniężnej lub rzeczowej, ale gra ma charakter losowy.

Zgodnie z art. 6 ust 1 ustawy z dnia 9 listopada 2009 r. o grach hazardowych działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości i gier na automatach może być prowadzona po uzyskaniu koncesji na kasyno gry.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 19 stycznia 2017 r. wydanej w sprawie I KZP 17/16, stwierdził, że „kolizja prawa krajowego z prawem unijnym, w świetle zasady bezpośredniego stosowania prawa Unii Europejskiej (art. 91 ust. 3 Konstytucji), może prowadzić do zastąpienia przepisów krajowych uregulowaniami prawa unijnego albo do wyłączenia normy prawa krajowego przez bezpośrednio skuteczną normę prawa Unii Europejskiej. W konsekwencji norma niestosowania krajowego przepisu technicznego, którego projektu nie notyfikowano Komisji Europejskiej, wynikająca z dyrektywy 98/34/ WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998 r., ze zm.), wyłącza możliwość zastosowania w sprawie o przestępstwo z art. 107 § 1 k.k.s. przepisu art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. z 2015 r., poz. 612) w pierwotnym brzmieniu. Natomiast art. 6 ust. 1 tej ustawy mógł i może nadal stanowić uzupełnienie normy blankietowej zawartej w art. 107 § 1 k.k.s., o ile okoliczności faktyczne konkretnej sprawy pozwalają na ustalenie, że przepis ten ma zastosowanie i został naruszony.”

Zarzucający oskarżonym przez oskarżyciela art. 14 ust 1 ustawy z dnia 9 listopada 2009 r. o grach hazardowych w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych, która weszła w życie w dniu 3.09.2015 r.(opubl. w Dz.U. z dnia 19.08.2015 r.) stanowiący, że urządzanie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości oraz gier na automatach dozwolone jest wyłącznie w kasynach gry może w przedmiotowej sprawie

zostać uwzględniony jako konkretyzacja znamion opisujących czynność sprawczą. Przepis ten w okresie zarzucanego oskarżonym czynu był już bowiem notyfikowany Komisji Europejskiej.

Przepis art. 4 w/w ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych z 2015 r., zezwalający podmiotom prowadzącym w dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej działalność w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1-3 lub w art. 7 ust. 2 u.g.h. na dostosowanie się do wymogów określonych w znowelizowanej ustawie o grach hazardowych do dnia 1 lipca 2016 r., dotyczy wyłącznie podmiotów, które prowadziły taką działalność zgodnie z ustawą o grach hazardowych w brzmieniu sprzed 3 września 2015 r. (na podstawie koncesji albo zezwolenia). Ustawowe określenie adresatów unormowania zawartego w art. 4 ustawy z 2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych, jako: "podmiotów prowadzących działalność w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1-3 lub w art. 7 ust. 2, w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy", dotyczy tylko tych podmiotów, które w tym dniu spełniały kryteria, o których mowa w powołanych przepisach ustawy o grach hazardowych. Skoro przepis art. 4 ustawy z 2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych wprost odesłał do treści m.in. art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych, tym samym zakreślił zbiór adresatów norm z niego wynikających wyłącznie do tych podmiotów, które w dniu wejścia w życie nowelizacji prowadziły działalność w ramach tego ostatniego przepisu. Odesłanie do art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych. w żaden inny sposób interpretowane być nie może, jako że przepis ten przecież w innym brzmieniu nie występował. (por. postanowienie SN z 28.04.2016 sygn. I KZP 1/16 opubl. OSNKW 2016/6/36)

Oskarżyciel w akcie oskarżenia wskazał, iż oskarżeni swoim zachowaniem wyczerpali dyspozycję art. 23a ust 1 ustawy z dnia 9 listopada 2009 r. o grach hazardowych a automaty i urządzenia do gier, z wyjątkiem terminali w kolekturach gier liczbowych służących wyłącznie do urządzania gier liczbowych, mogą być eksploatowane przez podmioty posiadające koncesję lub zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie gier losowych lub gier na automatach oraz przez podmioty wykonujące monopol państwa, po ich zarejestrowaniu przez naczelnika urzędu celno-skarbowego. Zdaniem sądu brzmienie w/w przepisu skutkuje koniecznością powiązania art. 23a ust. 1 z art. 6 ust. 1 oraz art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych. Przepisy ustawy hazardowej takie jak art. 3, art. 23a, czy też przepis art. 32 jako przepisy o charakterze jedynie definiującym i nie zawierającym zakazów, nie mogą stanowić samodzielnie podstawy zarzutu w sprawie karnej. Przepis art. 23a ust. 1 ustawy o grach hazardowych, odnosi się do koncesji i zezwoleń, a zatem nie ma charakteru autonomicznego, samodzielnego, a stanowi integralną część uregulowań dotyczących obowiązków nakładanych na podmioty posiadające koncesję na urządzanie gier. Przepis ten jest ściśle związany z poprzedzającymi przepisami ustawy. Art. 23a ust. 1 odsyła wprost do art. 6 ust. 1 uzależniającego działalność w zakresie gier na automatach od uzyskania koncesji na prowadzenie kasyna oraz do art. 14 ust. 1 zezwalającego na urządzenie takich gier wyłącznie w kasynach. Przepis dotyczący rejestracji jest koniunktywnie powiązany z obowiązkiem posiadania koncesji, a zatem kierowany jest do takich adresatów, którzy tą koncesję posiadają i ten obowiązek rejestracji mogą spełnić. Art. 23a ust. 1 ustawy o grach hazardowych nie może więc samodzielnie uzupełniać zakresu znamion art. 107§1 k.k.s. Nie można bowiem czytać powołanych przepisów autonomicznie i w oderwaniu od pozostałych przepisów określających warunki urządzania i zasady prowadzenia działalności w zakresie gier na automatach. Nie można oskarżonym skutecznie zarzucać postępowania wbrew art. 23a ust. 1 ustawy o grach hazardowych nie zauważając, iż przywołany przepis adresowany jest wyłącznie do podmiotów posiadających koncesje lub zezwolenie na prowadzenie działalności m.in. w zakresie gier na automatach. Tylko takie podmioty mogą bowiem ubiegać się u naczelnika urzędu celnego o zarejestrowanie takiego urządzenia.(por. postanowienie Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 12.01.2017 w sprawie VII Kz 603/16, wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 20.01.2017 w sprawie VI Ka 302/16).

W realiach przedmiotowej sprawy konkretyzację przepisu art. 107 § 1 kks stanowią zatem art. 6 ust 1 i 14 ust 1 ustawy z dnia 9 listopada 2009 r. o grach hazardowych w brzmieniu na dzień popełnienia czynu, które stanowiły, iż działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości oraz gier na automatach może być prowadzona na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry a urządzanie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości oraz gier na automatach dozwolone jest wyłącznie w kasynach gry. Oskarżony W. kania urządził i prowadził działalność w zakresie gier, jednak nie miał udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry oraz urządził i prowadził gry na automatach poza kasynem gry, natomiast P. D. (1) pomagał W. K. w prowadzeniu w/w działalności.

Oskarżony W. K. w okresie od dnia 26.08.2016r. do dnia 23.09.2016r. prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U - (...) W. K. z siedzibą (...), (...)-(...) P. urządził i prowadził wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych bez wymaganej koncesji lub zezwolenia na działalność w zakresie organizowania gier hazardowych oraz poza kasynem gry poprzez ustawienie i udostępnienie do publicznego korzystania w kontenerze znajdującym się na terenie działki nr (...) Z. Cukrownia, gry na 3 nie zarejestrowanych przez Naczelnika U. Celnego automatach do gier o nazwie: (...) + bez numeru, H. S. P. bez numeru oraz B. H..

Natomiast P. D. (1) w okresie od dnia 26.08.2016r. do dnia 23.09.2016r. pomagał W. K. poprzez sprawdzanie stanu urządzeń, uzupełnianie środków pieniężnych w przedmiotowych automatach i wykonywanie prac konserwacyjnych w prowadzeniu wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych bez wymaganej koncesji lub zezwolenia na działalność w zakresie organizowania gier hazardowych oraz poza kasynem gry poprzez udostępnienie do publicznego korzystania w kontenerze znajdującym się na terenie działki nr (...) Z. Cukrownia, gry na 3 nie zarejestrowanych przez Naczelnika U. Celnego automatach do gier o nazwie: (...) + bez numeru, H. S. P. bez numeru oraz B. H.. Oskarżony wyczerpał tym samym ustawowe dyspozycje art. 18 § 3 kk swoim zachowaniem ułatwiając popełnienie czynu zabronionego przez W. K..

Oskarżeni winni z należyłą starannością zapoznać się z przepisami obowiązującymi w zakresie prowadzonej działalności. Oskarżeni winni zatem wiedzieć, iż do prowadzenia działalności w zakresie gier na automatach niezbędne jest uzyskanie koncesji na prowadzenie kasyna gry oraz prowadzenie ich w siedzibie kasyna gry. Nie można bowiem skutecznie powoływać się na niezawinioną nieznajomość prawa, jeżeli z ustalonych faktów wynika, że sprawca nie tylko nie starał się w sposób należyty zapoznać z obowiązującym uregulowaniem, choć miał możliwość to uczynić u przedstawicieli właściwych organów, ale wręcz w sposób wyraźny z takiej możliwości zrezygnował. (por. wyrok SN z 3.02.1997 r. II KKN 124/19 opubl. OSNKW 1997/5-6/46) Z ustalonego i nie kwestionowanego stanu faktycznego wynika bowiem niezbicie, że oskarżeni powinni byli zapoznać się z unormowaniami obowiązującymi w zakresie ustawy o grach hazardowych. Podjęte przez nich działania nie spełniają kryterium należytej staranności. Oskarżeni mogli zwrócić się do upoważnionych organów skarbowych bądź celno – skarbowych o podanie wiążącej informacji celnej w trybie rozdziału 1a ustawy z dnia 2 lipca 1997 r. Ordynacja podatkowa lub art. 10 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej. Oskarżeni wiedzieli, że przedmiotowe automaty dokonują wypłaty należnej wygranej. Tym samym wiedzieli, iż gry na w/w automaty wyczerpują definicje automatów do gier z ustawy w dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych, a co za tym idzie do prowadzenia tych gier niezbędne jest uzyskanie koncesji na prowadzenie kasyna gry oraz prowadzenie ich w siedzibie kasyna gry.

Z treści art. 6 ust 1 ustawy o grach hazardowych wynika, że zakaz w nim określony jest adresowany do wszystkich podmiotów, a zatem zarówno osób fizycznych jak i prawnych oraz niezależnie od tego, czy posiadają one koncesję na prowadzenie kasyna gry, czy też nie. Działalność w zakresie gier na automatach, w rozumieniu art. 2 ust. 3 - 5 cyt. ustawy, urządzana bez stosownej koncesji, jest więc zawsze działalnością nielegalną. Dlatego też, każdy kto spełnia powyższe kryteria zakwalifikowania go jako prowadzącego/urządzającego grę hazardową, bez względu na formę prawną narusza przepisy ustawy karnoskarbowej. Regulacje ustawy o grach hazardowych są w tym zakresie jednoznaczne i nie ulega wątpliwości, że każda działalność w zakresie gier na automatach może być prowadzona jedynie na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry (por. wyrok SN z 22.02.2017 IV KK 282/16 opubl. LEX 2258048)

Oskarżeni jako przedsiębiorcy działający na terenie Rzeczypospolitej Polskiej w obszarze szeroko rozumianego hazardu mieli obowiązek nie tylko znać przepisy prawa polskiego, ale i do nich się stosować. Ponadto oskarżeni wiedzieli, iż automaty wypłacają wygrane pieniężne. Spowodowało to przyjęcie, iż oskarżeni co najmniej godzili się na to, że popełniają czyn zabroniony (art. 4 § 2 kks).

Zarzucane oskarżonym czyny były przez nich zawinione, brak bowiem jakichkolwiek okoliczności wyłączających bezprawność bądź winę. Oskarżeni mieli zdolność rozpoznania znaczenia czynu i nie zachodziła żadna nadzwyczajna sytuacja motywacyjna.

Stopień winy oskarżonych i społecznej szkodliwości czynu należy określić jako nieznaczny. Oskarżeni działali z zamiarem ewentualnym, gdyż wiedząc, że prowadzenie gry na przedmiotowych automatach bez koncesji poza kasynem gry może być zabronione, godzili się na to. Ich czyny godziły w dobro jakim jest organizacja gier hazardowych. Okres w którym doszło do popełnienia przestępstwa nie był jednak długi.

Mając powyższe na uwadze, kierując się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 13 k.k.s, uwzględniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, oraz rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynów zabronionych wymierzył oskarżonym karę grzywny : W. K. w wysokości 30 stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na 80 złotych, P. D. (1) w wysokości 10 stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na 80 złotych.

Na podstawie art. 34 § 1 i 2 kks sąd orzekł wobec oskarżonego W. K. zakaz prowadzenia działalności gospodarczej związanej z urzędzaniem i prowadzeniem gier hazardowych na okres 2 lat.

Sąd uznał, iż są one adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonym kara i środek karny w pełni zrealizują wobec nich funkcję wychowawczą i represyjną, a jednocześnie stanowią będą wystarczające ostrzeżenie na przyszłość. Oskarżeni mają stałe źródło dochodu. Z uwagi na wymienione wyżej okoliczności Sąd uznał, iż wymierzenie kary pozbawienia wolności, nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania byłoby niewspółmierne do popełnionego przez oskarżonych przestępstwa. Sąd uzależnił ilość orzeczonych stawek dziennych od rodzaju naruszenia obowiązku finansowego oraz sposobu zachowania się oskarżonych. W. K. urządził i prowadził gry hazardowe wbrew przepisom ustawy dostarczając niezbędne do tego urządzenia. Natomiast P. D. (1) przez krótki okres czasu pomagał w prowadzeniu gier hazardowych w sposób opisany wyżej. Oskarżeni w chwili popełnienia czynu nie byli karani. Przy wymiarze wysokości stawek dziennych grzywny, na podstawie art. 23 §3 k.k.s sąd uwzględnił sytuację majątkową, rodzinną i osobistą oskarżonych.

Na podstawie art. 30§5 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 kks sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa wobec oskarżonego – W. K. urządzeń przeznaczonych do gier w postaci trzech automatów do gier o nazwie G. (...) + bez numerów, B. H. bez numerów, H. S. P. bez numerów przechowywanych w magazynie depozytowym (...) Skarbowego w P. Delegatura w K. zaewidencjonowanych pod poz. D (...) oraz znajdujących się w nich środków pieniężnych na sumę 1065 złotych .

Na podstawie art. 29 pkt 2 kks sąd orzekł przepadek od oskarżonego W. K. na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych stanowiących załącznik do akt w postaci rejestratora monitoringu (...) numer seryjny S/N3: (...) (poprzez wydanie właściwemu urzędowi skarbowemu) oraz 41 (czterdziestu jeden) sztuk płyt B. R. (poprzez pozostawienie w aktach sprawy) albowiem służyły one do popełnienia przestępstwa skarbowego.

Na podstawie art. 627 kpk sąd obciążył oskarżonych kosztami postępowania w kwotach: W. K. w wysokości 614,99 zł i P. D. (1) w wysokości 454,99 zł.

SSR Marta Przybylska